

[Holger K. Nielsen]

er, som er forslagsstillere. I vores tankegang ligger der en gradvis udvikling, men en udvikling, som skal være der. Vi er helt opsat på, at man efter at have startet lidt småt får en dynamik i betalt frihed til uddannelse, og vi tror, det er meget vigtigt, at denne dynamik bliver afspejlet i den lovgivning, der bliver resultatet af dette her.

I og med at der er tale om begrænsede ressourcer, tror jeg, man skal starte geografisk afsondret. Der har i debatten været meget tale om, at man skulle starte med forsøg i to amter. Det kunne for os være en mulighed. Vi er villige til at forhandle om andre muligheder, men jeg tror, det er vigtigt, at man starter i geografisk koncentrerede områder.

Men hvis der kun bliver afsat 50 mio. kr. i 1989 som i 1988, tror jeg ikke, det vil få den udvikling, som er nødvendig, for de 50 mio. kr. i 1988 skal jo bruges i de sidste tre-fire måneder af 1988 og giver faktisk mulighed for at sætte en pæn mængde initiativer i gang, men det forudsætter, at vi har en vis sikkerhed for, at der også er midler i 1989, 1990 og 1991.

Der ligger heri en fare for, især hvis den nuværende regering fortsætter, hvilket jeg ikke håber, jf. Kingo, at bevillingerne til betalt frihed til uddannelse bliver et led i det taktiske spil om finansloven, og det indebærer, at de folk, der ude omkring skal bygge dette her op, ikke ved, hvor de er. De ved ikke, om de har 50 mio. kr., 100 mio. kr. eller 150 mio. kr., og det anser jeg for at være meget skadeligt.

Der er tale om en helt ny uddannelse. For os er der tale om noget kvalitativt nyt, om nye tankegange, der skal ind, nye pædagogiske erfaringer, der skal udvikles. Det er utrolig vigtigt, når man skal bygge noget nyt op, at man har en vis planlægning over de bevillinger, der skal vedtages, og derfor lægger vi megen vægt på, at man i denne forsøgsordning får indbygget en dynamik i selve lovgivningen. Jeg håber meget, at vi i de forhandlinger, der kommer, kan nå til enighed om noget i den retning.

Men som sagt, jeg er meget optimistisk, for jeg mener, der i alle forslagene er nogle principper, som er ens, og hvis vi ikke får det bedste mulige nu, så er jeg ret sikker på, vi kan få noget, vi kan bygge videre på siden hen, og derfor er jeg ret sikker på, at vi efter i dag kan sige til os selv, at nu er der sikkerhed for, at vi kan tage hul på den uddannelsesreform, man har snakket så

meget om i 1980'erne, og som er så utrolig vigtig.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Holger K. Niensens varme ord om den almene folkeoplysning, jeg er selv vokset op på en folkehøjskole, hvor der kom elever, der næsten alle var gået særdeles tidligt ud af skolen, og jeg har selv været højskolelærer i 5 år.

Så vidt, så godt. Det, uenigheden drejer sig om i dag, er, om det nu nødvendigvis skal foregå i arbejdstiden, som i forvejen er blevet beskåret så meget, at det undergraver både landets og lønmodtagernes økonomi og beskæftigelse. Det er det, sagen drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det skal blive meget kort. Jeg vil benytte lejligheden til at takke hr. Holger K. Nielsen for den præcisering, vi fik lige før – ganske vist ved en fejl. Vi fik nemlig præciseret det ideologiske ærinde ved, at Karl Marx blev taget i ed. Jeg synes, det må være interessant for De Radikale at være i selskab med den ideologi.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu har vi jo alle sammen vore forbilleder og vore guder og afguder, og jeg skal ikke blande mig i, hvad Det Radikale Venstre har, men i og med, at formanden forbød mig at nævne én af slagsen, måtte jeg jo nævne én, som står mig nærmere, og det var såmænd den eneste grund til, at jeg nævnte Karl Marx. Jeg tror, vi skal være meget forsigtige med at blande den ideologi ind i det her, og jeg er helt sikker på, at Det Radikale Venstre kan leve med det.

Britta Schall Holberg (V):

Det var såmænd slet ikke nødvendigt at nævne Karl Marx, for vi andre kunne udmærket forstå, hvad navnet var, uden at vi fik det at vide.

Der er ingen tvivl om, at en god uddannelse og en fortløbende efteruddannelse er den bedste ballast for alle i deres arbejdsliv, på deres arbejde og også af hensyn til den personlige udvikling og tilfredsstillelse, som vi alle sammen